

ת"פ 47821/08/18 - מדינת ישראל נגד שמעון טרגר

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 47821-08-18 מדינת ישראל נ' טרגר

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	שמעון טרגר
גזר דין	

רקע

1. ביום 10.6.19 ניתנה הכרעת דין בעניינו של הנאשם והוא הורשע במיוחס לו בכתב האישום בעבירות:
 - איסור כניסה ושהייה לפי תקנה 3 לתקנות שמורות הטבע (הסדרים והתנהגות), תשל"ט-1979 (להלן - התקנות) וסעיף 57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח-1998 (להלן - החוק).
 - איסור עישון בשמורת עין גדי לפי תקנה 17 לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק.
 - אי ציות להוראות לפי תקנה 15 לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק.

2. במסגרת הכרעת הדין נקבע, כי ביום 23.1.18 נכנס הנאשם לשביל נחל צפית בשמורת עין גדי, בניגוד לשילוט האוסר על כניסה בשל סכנת שיטפונות. כן קבעתי, כי באותו היום עישן הנאשם בשטח מערת דודים שבשמורת עין גדי, בניגוד לשילוט האוסר זאת ובהמשך, סירב להוראת הפקח להזדהות באמצעות תעודת זהות.

טענות הצדדים

3. **ב"כ המאשימה** טען לעונש, כי מעשי הנאשם בשני האישומים נוגעים לענייני בטיחות. מדובר באיסורים שנועדו למנוע סכנות, המסתיימים לעתים בטרגדיה ואף באובדן נפש ועל כן יש לראות את המעשה בחומרה. נטען, כי גם איסור עישון והבערת אש בשמורת עין גדי מקורו בהגנה על הבטיחות וחשש מפני שריפות, שעלולות לסכן הן את הציבור והן ערכי טבע בגרימת נזק לסביבה, לצמחיה ולבעלי החיים.
כן נטען לכך שהנאשם ביצע העבירות המיוחסות לו בזו אחר זו באותו היום ויש בכך גורם מחמיר.
בנוסף הפנתה המאשימה גם לעצם ניהול ההליך על ידי הנאשם, שביקש להישפט בגין המיוחס לו ונמצא אשם בדיו.
על כן, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 3,275 ₪, שהם שילוש סכום הקנס המקורי וכן התחייבות הצופה פני עתיד.

4. בטיעון הנאשם לעונש ניכר, כי הוא מתקשה להשלים עם הקביעות שבהכרעת הדין. הנאשם למעשה חזר על מרבית טענותיו במהלך ההליך בעניינים שכבר הוכרעו וכן טען שהוא אזרח ותיק, ללא הכנסה נוספת וזכאי להשלמת הכנסה. הנאשם הציג אישור המוסד לביטוח לאומי.

קביעת מתחם העונש ההולם:

5. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. הנאשם הורשע במקרה זה **בשני אירועים** ומכאן שיש לקבוע את מתחם העונש ההולם לכל אירוע בפני עצמו.

7. בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם עומדים ערכים הקשורים בבטיחות ושמירה על חיי אדם ושלווה הציבור במובן הישיר והמידי, בצד ערכים שנועדו לשמור על הסדר הציבורי, על ההגנה ועל זכותו של הציבור ליהנות מערכי הטבע, בצד ערכים סביבתיים ואקולוגיים המקדמים שמירה והגנה על ערכי הטבע הגיאולוגיים והביולוגיים. חשוב להדגיש, כי גם הערכים הסביבתיים אינם מנותקים מהקשר אנושי וחברתי והם מבטאים בד בבד, את תפקידם של בני האדם כמפקדים על שמירת הסביבה וערכי הטבע ואת הקשר שאינו ניתן לניתוק בין גורלה של הסביבה ובין גורלו של המין האנושי - בין בימינו ובין לטובת הדורות הבאים.

8. בכל הנוגע לאירוע הראשון, מטרת האיסור להבטיח את שלומו ובטחונו של הציבור במובן המידי והפשוט ביותר. במעשיו סיכן הנאשם את עצמו (ואת חבריו לטיול שהיו עמו) ופגע ביכולתם של מי שהופקדו על כך בדיון לכוון התנהגות ולהבטיח את שלום הציבור.

9. בעניין זה בצדק הפנה ב"כ המאשימה לפוטנציאל הסכנה והנזק שהיה טמון במעשהו של הנאשם, לולי נבלם על ידי הפקח ששהה במקום במקרה בשל עניין אחר הקשור בתפקידו. לצערנו, מקרי אסונות, עד כדי אובדן חיי אדם, כתוצאה מהתנהגות מסוכנת שאינה תואמת את תנאי השטח ותחזית מזג האוויר, ושיטפונות בפרט, אינה מחזה נדיר ואין מדובר בתסריט תיאורטי מופשט. בצד זאת, אין להתעלם גם מהעלויות האדירות הכרוכות בחילוץ ובהצלת מי שנקלעים לסכנה כתוצאה מחריגה מהוראות בטיחות. כאמור, במקרה זה לא נגרם נזק בפועל ולא התממש הסיכון הודות לבלימתו של הנאשם בסמוך לשער הנעול לאחר שטיפס עליו ובטרם הכניסה לשביל עצמו.

10. בכל הקשור לסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע המעשה, אין אלא לחזור על הקביעות שבהכרעת הדין, במסגרתה נדחו טענות עובדתיות שהעלה הנאשם לגבי טעות או תום לב בהתנהגותו. יתר הנימוקים שהעלה הנאשם אין בהם להביא להקלה במצבו אלא הם מדגישים דווקא את הצורך בקביעת מתחם ענישה המבטא את מידת הפסול והאשם הכרוכה בעשיית דין עצמית ובזלזול מובנה ושיטתי בסמכותם ובמקצועיותם של מקבלי ההחלטות על פי דין.

11. על כן אני קובעת, כי מידת הפגיעה בערך החברתי בגין האירוע הראשון היא בינונית.

12. בכל הנוגע לאירוע השני, בדיון נקבע איסור מפורש וספציפי על הבערת אש ועישון בתחומי שמורת עין גדי. הדבר נוגע מאופיה המיוחד של השמורה והסיכונים הספציפיים הנוגעים לשמורה זו בשל אופיה, מיקומה

והאקלים השורר בה. מטרת האיסור אותו הפר הנאשם להגן על חיי אדם כמו גם על ערכי הטבע בכללותם. במעשיו יצר הנאשם סכנת שריפה וסיכן את שלומו ואת שלום ציבור המטיילים ועובדי הרשות בשמורה וכן סיכן את ערכי הטבע המוגנים שבשמורה.

במקרה הנדון, לא נגרם נזק בפועל והסיכון הטמון בהתנהגות הנאשם לא התממש, לשמחת לב כולם.

13. בנוסף, פגע הנאשם בהתנהגותו הנלווית בסמכות הפקח והקשה על עבודתו שנועדה להגשים את המטרות העומדות בבסיס החקירה.

14. הנאשם טען כי לא ראה את השילוט במקום האוסר על הבערת אש או עישון אך כפי שנקבע בהכרעת הדין, הוכח בפניי כי שילוט כאמור היה קיים בפתח השביל וכן התייחסתי לאפשרות הנובעת מדברי הנאשם עצמו, כי לא ראה עצמו מחויב לצעוד בשביל המסומן. במצב דברים זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות הקשורות בביצוע העבירה אותן יש לשקול כנימוק להקלה.

15. בנסיבות האמורות אני קובעת, כי רמת הפגיעה בערכים המוגנים בגין האירוע השני היא בינונית-נמוכה.

16. על פי סעיף 40 לחוק העונשין, מצבו הכלכלי של הנאשם יהיה שיקול בקביעת מתחם הקנס ההולם. במקרה הנדון, הציג הנאשם תיעוד ולפיו הכנסתו מבוססת על קצבת הביטוח הלאומי וכי הוא זכאי להבטחת הכנסה. ניתן לקבוע, ככלל, כי שיעור הקנסות הקבוע בדין משקף את העונש ההולם לנאשמים שהכנסתם ממוצעת. משהוכח בפניי כי הכנסתו של הנאשם נמוכה מההכנסה הממוצעת, יש להתחשב בכך בקביעת מתחם העונש ההולם.

למעשה, זהו הנימוק היחיד מבין כל נימוקי הנאשם, אשר יכול להוות על פי הדין שיקול לקביעת מתחם ענישה מקל לעומת רמת הענישה הנוהגת, כפי שטען לה ב"כ המאשימה.

17. בנסיבות האמורות אני סבורה כי מתחם העונש ההולם **לכל עבירה** במקרה זה נע בין 500 ₪ ל 1,500 ₪.

שיקולים לקביעת העונש בתוך המתחם

18. בתוך מתחם העונש ההולם יש לתת משקל לעברו הנקי של הנאשם.

מנגד, יש לתת משקל להתרשמותי ממידה נמוכה של נטילת אחריות והבעת חרטה על מעשיו וכן לנחיצות המיוחדת במקרה זה לשיקולים של הרתעת היחיד, לאור נימוקי הכרעת דין.

סוף דבר:

19. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין האירוע הראשון קנס בסך 1,200 ₪ ובגין האירוע השני קנס בסך 800 ₪. בסך הכל אני מטילה על הנאשם קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.9.19.

תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 2,500 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתחייבות לכל המאוחר ביום 1.9.19, ויהא רשאי לחתום על ההתחייבות בבית משפט השלום בירושלים.

לא יחתום - ייאסר למשך 12 ימים.

20. המזכירות תוודא המצאת גזר הדין לב"כ הצדדים.

תשומת לב המזכירות לפרטי ההמצאה לנאשם כפי שמסרם בדיון האחרון.

21. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ט, 30 יוני 2019, בהעדר הצדדים.